

Република Србија
УПРАВНИ СУД
12 У 31496/10
15.09.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Душанке Марјановић, председника већа, мр Зорана Рељића и Зорице Китановић, чланова већа, са судијским сарадником Мирјаном Савић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Републичког јавног тужилаштва, Б, .., изјављеној против решења туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, Б, Улица .., број ... од ... године, у правној ствари давања информација од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 15.09.2011.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем, у ставу I диспозитива, поништено је решење Општинског јавног тужилаштва у Крагујевцу, КТР ... од ... године, којим је одбијен захтев подносиоца А.А. из П. за доставу копија документације у кривичном предмету овог тужилаштва КТР ..., јер се у конкретном случају не ради о информацији од јавног значаја у смислу члана 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Ставом II диспозитива оспореног решења наложено је Основном јавном тужилаштву у Крагујевцу да без одлагања, а најкасније у року од 3 дана од дана пријема тог решења, А.А. из П, Улица ..., достави копије решења о одбачају кривичних пријава од ... године и од ... године, као и службених белешки сачињених од стране поступајућег заменика Општинског јавног тужилаштва у Крагујевцу Б.Б., у вези са спојеним кривичним пријавама у предмету КТР Ставом III диспозитива оспореног решења одређено је да ће о извршењу решења ОЈТ у К. обавестити Повереника у року од 7 дана од пријема тог решења.

Тужбом, поднетом овом Суду дана 31.12.2010.године, тужилац оспорава решење туженог органа због повреде одредбом члана 34. став 3. Устава Републике Србије зајемчене претпоставке невиности грађана у кривичном поступку, према којој се свако сматра невиним за кривично дело док се његова кривица не утврди правноснажном судском одлуком. Тужилац наглашава да је наведена уставна одредба преточена у одредбе Законика о кривичном поступку (чл. 3. и 61.), као и у Правилник о управи у јавним тужилаштвима ("Службени гласник РС", бр. 110/09), који, одредбом члана 65. став 1. ближе уређује рестриктивно поступање тужилаштва при давању информација трећим лицима о подацима из предмета у којим поступа јавно тужилаштво, а све у циљу остваривања наведене Уставом зајемчене презумције невиности. Тужилац, такође, сматра да се у конкретном случају не ради о информацијама од јавног значаја у смислу члана 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, с обзиром на то да није од значаја за јавност и јавност нема оправдани интерес да зна за ту информацију и службене белешке. Предложио је да Суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да Суд одбије тужбу.

Решавајући овај спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета произлази да је А.А. дана ... године поднео Општинском јавном тужилаштву у Крагујевцу захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја, којим је, као подносилац кривичних пријава, тражио копије решења о одбачају кривичних пријава од ... године и ... године, као и копију службене белешке сачињене од стране поступајућег заменика Општинског јавног тужилаштва у Крагујевцу Б.Б. у вези са спојеним кривичним пријавама у предмету КТР Првостепени орган је одбио поднети захтев, сматрајући да тражени документи представљају интерни акт тог органа, с тим да подносилац

захтева, као заинтересована страна, има право да изврши увид у комплетне списе предмета КТР – ..., као и да забележи и препише податке који су му неопходни, као и да има право притужбе Вишем јавном тужилаштву у Крагујевцу на сваку донету одлуку тог тужилаштва.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (“Службени гласник РС”, бр. 120/04...36/10), прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдани интерес да зна. Чланом 5. истог закона прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се на захтев копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин. Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону.

Полазећи од наведених законских одредаба, Управни суд је оценио да је правилан закључак туженог органа да подносилац захтева има право да му се доставе копије тражених докумената, односно да му се тражене информације учине доступним. Ово стога што је у конкретном случају реч о информацијама садржаним у одређеним документима у вези са радом тог тужилаштва за које јавност има оправдани интерес да зна, сагласно одредби члана 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, с обзиром на то да су, по схватању Суда, испуњени Законом прописани елементи да би се информација сматрала информацијом од јавног значаја. Такође је, по оцени Суда, правилно нашао тужени да је првостепени орган био дужан да докаже да је у конкретном случају оправдано да ускрати приступ траженим информацијама ради заштите неког претежнијег интереса, у смислу члана 8. наведеног Закона, због кога би се могао искључити или ограничити слободан приступ траженим информацијама, а што у конкретном случају није учињено.

Разматрајући наводе тужбе према којима се налогом туженог органа за

давање информација ближе наведених у ставу другом диспозитива оспореног решења, повређује Уставом зајемчено право грађана на претпоставку невиности у кривичном поступку, Управни суд је оценио да исти нису основани. Суд је, наиме, имао у виду да тражени акти, односно информације које су у њима садржане, немају, у материјално - супстанцијалном смислу, карактер одлучивања о кривичноправној одговорности лица на које се односе, те као такви, по својој природи, не могу довести до повреде наведеног уставног права грађанина. Стога, по оцени Суда, нису основани наводи тужбе којима се ускраћивање достављања тражених аката од стране Основног тужилаштва у Крагујевцу правда неминовношћу рестриктивног поступања у смислу одредаба Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Суд је ценио и остале наводе тужбе, па је нашао да су они без значаја за другачију оцену законитости оспореног решења, имајући у виду утврђено чињенично стање на које је правилно примењено материјално право.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 15.09.2011. године, 12 У 31496/10

Записничар
Мирјана Савић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ